

“Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.”
(Židom 13.8)

OBEŽNÍK

Marec 2007

Ewald Frank

Pravé vyznanie

Srdečne vás zdravím v drahom mene nášho drahého Pána Ježiša Krista Slovom z ev. Matúša 16.16, tým pravým vyznaním apoštola Petra, ktoré by nám malo byť tiež skrze zjavenie darované:

“A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn živého Boha! A Ježiš odpovedal a riekol mu: Blahoslavený si Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv ti toho nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach.” (Mt 16.16)

Najprv bola táto otázka postavená všeobecne: “Čo hovoria ľudia o mne, že kto som ja, Syn človeka?”. Odpovede boli rôzne. Potom Majster adresoval túto otázku učeníkom: “A vy čo hovoríte, že kto som ja?”. Spontánne, skrze inšpiráciu, nasledovala odpoveď: “Ty si Kristus, Syn živého Boha!”. Toto Petrove vyznanie viery nebol výsledok nejakej synody-koncilu, alebo toho, čo hovoria ľudia, ale priame zjavenie, ktoré obdržal priamo od Boha. Na tom leží blahoslavenstvo. Prosím vás aby ste na to dali pozor, že sa tu nehovorí jednoducho: “Ty si Syn Boží!”, ale: “Ty si Kristus, Syn živého Boha”. Len ako TEN pomazaný – ako TEN Kristus – je On Syn Boží.

Dodnes platí v kresťanských cirkvách nicejsko-kalcedonské vyznanie ako “*apoštolské*” vyznanie viery, ale v skutočnosti nemá s apoštolmi nič spoločné. A ani nemôže mať, pretože bolo vytvorené o niekoľko storočí neskôr (medzi 325-381). Od toho času je učenie trojice a trojičného krstu hlavnými oporami kostolnej cirkvi, ktoré vznikli za Konštantína v čase rímskeho kráľovstva. Ale zrovna tieto stĺpy nie sú postavené na skale ale na piesku. Preto tiež nemôže byť povedané: „... *vybudovaní na základe apoštolov a prorokov...*”, pretože tieto neboli apoštolom známe. Jedine zjavenie Ježiša Krista, ako náš Pán Petrovi (Petros) povedal, je skala (Petra), na ktorej On stavia svoju cirkev, ktorú brány pekla nemôžu premôcť. Len kto obdrží od Boha toto zjavenie, má to pravé, úplné vyznanie viery, ktoré Bôh sám Petrovi, apoštolom a novozákonnej cirkvi na počiatku oznámil. Cirkev Ježiša Krista je viazaná jedine na sväté Písmo a môže

veriť len tomu, a tak ako to Písmo hovorí, totiž, že sa ten jediný večný a pravý Bôh zjavil z dôvodu našej spásy – v nebi ako Otec, na zemi vo svojom jednorodenom Synovi a v cirkvi skrze Ducha Svätého. Táto téma tu nemôže byť dôkladne prebraná, ale krátko by sme sa chceli venovať tomu pravému vyznaniu Ježiša Krista, Syna Božieho.

Odo dní reformácie sa stala uprostred kresťanstva dôležitou témou tak tiež otázka: „Kto je antikrist?“. Všeobecne sa dnes zastupuje mienka, že antikrist by mal hľadaný a nájdený mimo kresťanstva, „z dôvodu“ výroku *“kto vyzná Ježiša ako Syna Božieho, ten je od Boha.”* Toto vyhlásenie však nevystihuje jadro vyznania. Nie je úplné. Musíme to čo je skutočne napísané v sv. Písme **presne** čítať a rozlišovať od toho, čo z toho vytvorili náboženski učitelia ako tzv. „*vyznanie*“. Falošné vyznanie môže byť tomu pravému tak podobné ako sfalšovaná bankovka, takže ho niekto môže dať ďalej bez toho aby vedel že je falošná.

V 1. liste Jána, 4. kapitole nachádzame výpoveď, na ktorú sa všeobecne odvolávajú: *„Milovaní, neverte každému duchu, ale zkušajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta. Po tomto znajte Ducha Božieho: každý duch, ktorý vyznáva Ježiša Krista, prišlého v tele, je z Boha; a každý duch, ktorý nevyznáva Ježiša Krista, prišlého v tele, nie je z Boha, a to je ten duch antikristov, o ktorom duchu ste počuli, že príde, a je už aj teraz na svete.”* Tomu predchádza 1. Jána 2.22: *„A kto je lhár, ak nie ten, kto zapiera, že Ježiš je Kristus? To je ten antikrist, kto zapiera Otca i Syna.”* Jedná sa teda o to všetko obsahujúce vyznanie k pomazanému, ku Kristovi, k Synovi Božiemu.

Kto číta pozorne, ten zistí, že tu nie je mienené formálne vyznanie ústami, ale ako základ položené zjavenie kto Ježiš Kristus, ten pomazaný, skutočne je, pretože na tom je cirkev založená. Pritom nám pomôže ak vieme, že židovské meno Spasiteľa je *Jahshua*. Anjel povedal Márii: *„... hľa, počneš v živote a porodíš syna a nazovieš jeho meno Jahschua/Ježiš...”* (Lk 1.31), čo má rovnaký význam ako *„Jahweh-záchranca”* ako *Emanuel* znamená *„Bôh s nami”*. Jahweh je zjavené meno zmluvy v Starom zákone. *“Ja som Hospodin! Ukázal som sa Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi pod menom Silný Bôh všemohúci, ale svojím menom Hospodin/Elohim-Jahweh som im nebol známy.”* (2M 6. 3). V Novom zákone je potom napísané: *„Bôh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu...”* (1Tm 3.16): Jahweh/ten Pán sám k nám prišiel. Jahweh Starého zákona je Jahschua Nového zákona. To je novozákonné meno Pána, v ktorom samotnom je plná Božia spása. Ako Kristus, ten Pomazaný sa zjavil v tele z mäsa a stal sa našim Spasiteľom. Tak o tom svedčí sväté Písmo: *“... lebo narodil*

sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.” (Lk 2.11) V 1.Mojžišovej 18 navštívil Pán v ľudskej postave svojho služobníka Abraháma, jedol a pil s ním. V ev. Jána 8.58 povedal Ježiš: „V pravde vám hovorím, skôr ako Abraham bol som ja.”

Práve tak svedčí Božie Slovo: „*A nikto nemôže povedať „Ježiš je Pán”, jedine v Duchu Svätom”.* (1Kor 12.3) On, ktorého sme poznali ako Božieho Syna, je sám to Slovo, ktoré bolo na počiatku u Boha – Logos, ten hovoriaci: skrze Neho a k Nemu je všetko stvorené. Napriek tomu, že zjavený v tele ako Syn, zostáva On Pán – ten JA SOM, ten istý včera, dnes a až na veky.

Pán sa stal služobníkom, stal sa nám rovný, Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. V Synovi Božom získali všetci synovia a dcéry Božie spasenie a uvedenie do synovstva. (Gal 4.5; Žd 2.10-11; Jn 20.17 a iné)

Nejaké povrchné vyznanie o Ježišovi ako Synovi Božom má aj antikrist, všetci falošní proroci a dokonca démoni. Oni ohľadom Ježiša kričali: „*A hľa, kričali a hovorili: Čo máme s tebou, Ježišu, Synu Boží? Prišiel si sem pred časom nás trápiť?*” (Mt 8.29)

Pisateľ evanjelia Marek tiež píše o posadnutom: „*A keď uvidel Ježiša zďaleka, bežal a poklonil sa mu a skríknuc veľkým hlasom povedal: Čo mám s tebou, Ježišu, Synu Najvyššieho Boha! Zaväzujem ťa prísahou na Boha, aby si ma netrápil!*” (Mk 5.6-7). Posadnutý dokonca vyslovil meno Ježiš.

Pisateľ evanjelia Lukáš popisuje tú istú udalosť, takže máme troch svedkov: „*A keď uvidel Ježiša, skríkol a padol pred ním a povedal veľkým hlasom: Čo mám s tebou, Ježišu, Synu Najvyššieho Boha! Prosím ťa, žeby si ma netrápil!*” (Lk 8.28)

Ktorý teológ alebo kazateľ by tvrdil, že posadnutí alebo démoni boli od Boha, pretože Ježiša ako Syna Božieho vyznali? V kresťanstve vyznávajú všetci Ježiša ako „*Syna Božieho*”, ale úplne iným spôsobom:

Tak napr. niektorí veria že Bôh ako Otec splodil a porodil Syna už vo večnosti v nebi. Ale taký Syn Boží v Svätom Písme nie je.

Iní veria že Syn je prvotina stvoriteľskej činnosti Božej. Svedectvo o takomto Synovi Božom taktiež v Písme nie je.

Iní veria, že Syn bol v Starom zákone archanjel Michael a v Novom zákone nabral telesnú postavu.

Ak je v nejakom katechizme napísané: „*Boží jednorodený Syn, narodený z Otca pred všetkými časmi, Bôh z Boha, svetlo zo svetla, pravý Bôh z pravého Boha, splodený, nie stvorený, jedna bytosť s Otcom...*” tak je takéto vyznanie cirkvi tak ďaleko vzdialené od Písma ako nebo od zeme.

Existuje mnoho ďalších „*vyznaní Syna*”, ktoré sú všetky nebiblické. Biblické je len to, čo je v Biblii dosvedčené. V celom Starom zákone od 1.Mojžišovej 3.15 až po Malachiáša 3.1 je Syn Boží predpovedaný ako Spasiteľ, ako Kristus a ako Mesiáš. V Novom zákone máme o Ňom správu od Jeho narodenia až po Jeho nanebovstúpenie: „... a hľa, počneš v živote a porodíš syna a nazovieš jeho meno Ježiš.” „A Mária povedala anjelovi: *Jako sa to stane, keď neznám muža? A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch príjde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.*“ (Lk 1). Ani jeden krát nie je v sv. Písme zmienka o tom, že by Otec porodil Syna v nebi, ktorý sa potom stal Synom na zemi. Je to vynález náboženských otcov, ktorí ani Boha a ani zjavenie Otca v Synu nepoznali. Oni sa neobrátili ku Kristu, ale, tak ako to dosvedčujú cirkevné dejiny, k cirkvi.

Sväté Písmo vydáva v predpovedaných proroctvách Starého zákona nasledovné svedectvo o Synovi Božom: „*Rozprávať budem o ustanovení zákona. Hospodín mi povedal: Ty si môj syn; ja som ťa dnes splodil.*” (Žalm 2.7). Pozri tiež Skutky Apoštolov 13.33 a Žid. 5.5. Večnosť nepozná žiadny dnešok ani žiadne zajtra, a nemá žiadny začiatok. Večnosť bola vždy a vždy bude. Dávid hovorí v 90. Žalme: „... *od veku na vek si ty silný Bôh!*” Len ten, kto večný život získal, môže večne žiť. „*A toto je to svedectvo, že nám Bôh dal večný život, a ten život je v jeho Synovi. Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.*” (1Jn 5.11-12)

Taktiež vzťah Otec-Syn bol predpovedaný už v Starom Zákone: „*Ja mu budem otcom, a on mi bude synom...*” (2Sam 7,14, 1Kron 17.13). V Žalme 89 verše 27-28 stojí: „*On volajúc ma povie: Ty si môj Otec, môj silný Bôh a skala môjho spasenia. A zase ja ho urobím prvorodeným, najvyšším z kráľov zeme.*”

Prorok Izaiáš predpovedal narodenie Syna nasledovným spôsobom: „*Hľa, panna počne a porodí syna a nazve jeho meno Immanuel.*” (Izaiáš 7.14) Skrze proroka Micheáša bolo predpovedané kde sa má Syn narodiť, totiž v Judskom Betleheme.

Každý čitateľ Biblie pozná príbeh narodenia Syna Božieho ako to popísali evanjelisti Matúš a Lukáš. Syn bol od Otca splodený a skrze Máriu, matku, sa narodil. V Žalme 22 čítame: *“No, isteže si ty ten, ktorý ma vytiahol zo života matky, ten, ktorý spôsobil to, aby som mal nádej, keď som bol ešte len na prsiach svojej matky. Na teba som uvrhnutý od narodenia; od života mojej matky si ty mojím silným Bohom.”* (v. 10-11)

Svedectvo Syna znie nasledovne: *„Keby bol Bôh vašim otcom, milovali by ste ma, lebo ja som vyšiel z Boha a prišiel som...”* (Jn 8.42)

“ ... lebo sám Otec vás má rád, pretože ste vy mňa mali radi a uverili ste, že som ja vyšiel od Boha. Vyšiel som od Otca, a prišiel som na svet...”

“Teraz vieme, že vieš všetko a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto pýtal. Takto veríme, že si vyšiel od Boha.” (Jn 16.26-33)

“A to je ten večný život, aby znali teba, toho jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.”

“Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta.”

“ ... lebo slová, ktoré si mi dal, dal som im, a oni prijali a poznali uprave, že som vyšiel od teba...” (Jn 17)

Keď bol Ježiš pokrstený v Jordáne Jánom, zaznel hlas z neba: *„Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.”* (Mt 3.13-17). Na hore premenenia tiež zaznel hlas: *„Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo. Toho počúvajte!”* (Mt 17)

Len ak sme obdržali biblické vyznanie skrze zjavenie, tak ako Peter, veríme mu, a všetky k tomu náležiacie miesta necháme tak, ako stoja napísané, môže Duch Boží toto obsiahle tajomstvo Božie zjaviť: *„ ... Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet...”* Jedine Biblia nám dáva pravé svedectvo o Ježišovi Kristovi, Synovi Božom.

Ani jeden krát tam nestojí *„večný Syn”* ale len *„večný Otec”!*

Ani jeden krát nie je napísané *“Bôh Syn”*, ale *“Syn Boží”*.

Ani jeden krát tam nenachádzame slová *“Boh-Duch Svätý”*, ale len *“Duch Boží”*.

Ani jeden krát nenachádzame v Biblii *„trojjediný Bôh”*, ale vždy hovorí len o *„samojedínom Bohu”*.

Nikomu nebolo v Písme prikázané modliť sa: *“Náš Syn, ktorý si v nebi...”*. Ale všetci vzdávame vďaka Bohu Otcu skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

Aby som vyjadril krátko a jasne: Nič z toho čo je o tom popísané v náboženských učebniciach nenachádzame v Biblii, a nič z toho čo stojí v Biblii

nenájdem v náboženských učebniciach. To je tvrdá reč. Kto ju môže počúvať?

Kto Slovo Božie nerešpektuje zo srdca, tomu to nebude zjavené a zostane pri tom: “... a nikto nezná Syna, iba Otec, ani Otca nezná nikto, iba Syn, a ten, komu by Syn chcel zjaviť.” (Mt 11.27)

Tým chceme pre dnešok túto tému ukončiť. Náš Pán a Spasiteľ je nám ako „Syn Abraháma”, „Syn Dávida”, “Syn Boží” a “Syn človeka” v rôznych obdobiach taktiež ako Baránok Boží, Prostredník, Prímluvca, Kráľ, Kňaz a Prorok postavený pred zrak. Je dôležité nechať všetko stáť tam, kde je to napísané a v tej súvislosti v akej je nám to zanechané. Všetko musí zostať v Božom spasnom poriadku. Nech nás verný Bôh vedie do všetkej pravdy skrze svojho Ducha, a tak ako Petrovi a pôvodnej cirkvi dá vedieť skrze priame zjavenie, kto Ježiš Kristus v pravde je.

Celý svet v jednej ruke

Biblické proroctvá sú napísané tajuplne. Jedine vševediaci Bôh poznal koniec už na počiatku. Skrze Ducha Božieho obdržali proroci v Starom zákone a apoštoli v Novom Zákone zjavenie o priebehu ľudských dejín až do konca času.

Prorok Izaiáš píše ohľadom konečného času, v ktorom Bôh Pán svoje dielo spásy so svojou cirkvou dokoná a potom aj svoje dielo s Izraelom na hore Sion, a tiež o svetovom vládcovi, ktorý drží všetko vo svojej ruke a sám si o sebe myslí a hovorí: “V sile **svojej ruky** som to vykonal a vo **svojej múdrosti**, lebo **som** rozumný a odstránil **som** hranice národov a ich poklady som zraboval a strhol som ako mocný dolu z prestolov tých, ktorí sedeli na nich. Áno, **moja ruka** našla bohatstvo národov ako hniezdo, a jako sbierajú zanechané vajcia, tak **som ja sobral celú zem**, a nebolo nikoho, kto by bol pohnul čo len krýdlom, alebo kto by bol otvoril ústa alebo zapištal.” (Izaiáš 10, 13-14).

O kom hovorí prorok na tomto mieste Písma? Na koho sa hodí tento popis? Kto má celý svet v ruke? Kto panuje nad celým svetom? Kde sa nachádzajú tie poklady? Kde je to bohatstvo národov, ktoré sa nedá spočítať? Posledné štyri svetové kráľovstvá sú nám známe: babylonské, perzské, grécke a od 63 pr. n. l. rímske. Vždy sa jednalo o to, dobyť svet násilím a ovládnuť, taktiež v obidvoch vojnách ktoré sú za nami. Pozoruhodné je, že Hitler v roku 1935 na osudnom straníckom stretnutí nacistov



v Norimbergu na záver z plného hrdla zavola: “A viera celého sveta!” Ale to leží za nami. Už nie je žiadny Hitler, žiadny Stalin, žiadny Mussolini. Po každej vojne sa posúvali hranice. Teraz sa ale jedná o rušenie hraníc medzi národmi. Tento vývoj sme v Európe od roku 1989 naživo prežili. Na štvrtok 9. novembra 1989 nezapadne nikto z nás, keď boli otvorené hranice dvoch nemeckých štátov. To bol začiatok znovuzjednotenia Nemecka. Už 19.3.1963 povedal brat Branham: **“Bolo to obživenie skrze Rím, viete čo sa stane,**

keď vrátia späť východnú časť Berlína? To zvrhne komunizmus a splodí rímske kráľovstvo presne tak ako bolo za časov Ježiša.”

Svetový komunizmus bol porazený svetovým katolicizmom a svetový kapitalizmus ukončil utópiu svetového socializmu. Taktiež tie veľké veľmoci USA a Sovietsky zväz, ktoré povstali po druhej svetovej vojne a rozdelili svet na východ a západ už nie sú to čím boli. Všetci boli prekvapení, vládcovi boli zosadení z trónu a nikto ani nepípol.

Teraz sa taktiež stane realitou svetová mocnosť “Európska únia” s 27 krajinami a 493 miliónmi obyvateľov. Tak ako to hovorí Slovo Písma, hranice uprostred EÚ sa stratili. Na nových pasoch je napísané veľkými písmom: “Európska únia”. Kto je veľa na cestách, ten si váži, že sa teraz môžeme slobodne pohybovať po Európe a platiť rovnakou menou.

Ale jedná sa o viac ako o Európu: Jedná sa o “globalizáciu”, jedná sa o svetový obchod, jedná sa o ropu, jedná sa o energiu, o spoločné prežitie spoločenstva národov, ale nakoniec sa jedná o moc – o svetovládú. Všetky náboženstvá a kultúry majú byť uvedené pod jednu strechu, aby bolo konečne všetko v jednej ruke. Len jedna svetová moc nie je závislá od prameňov ropy a od energetického zásobovania a len ona je schopná vnímať všetky tieto oblasti a naplniť túžbu po mieri. Zrovna teraz, v čase keď svet krváca z tisícok rán, a ropa z oblasti Golského zálivu je napájaná mnohou krvou a milióny ľudí sú zatahnuté do utrpenia, je túžba po mieri a bezpečnosti veľká ako nikdy predtým. Oblasť hlavnej krízy je medzitým blízky východ v okolí Izraela.

Je mnoho biblických miest, v ktorých je popísaná skutočná svetová moc konečného času a jej hlavné osobnosti. Pozoruhodné je porovnanie starého Babylonu z času Nabuchodonozora a Babylonu konečného času: na jednej strane ešte stále existuje zmätenie jazyka, ako to bolo pri stavbe veže, a na druhej strane je proces zjednotenia porozumenia v plnom prúde.

V Jeremiášovi 51.7 čítame: *“Babylon bol zlatým pohárom v ruke Hospodinovej, opájajúcim celú zem; z jeho vína pily národy, preto sa zbláznily národy.”* Ďalej hovorí Pán: *“Hľa, ja som proti tebe, vrchu hubiteľa, hovorí Hospodin, ktorý hubíš celú zem...”* (v. 25)

Prorok Daniel taktiež hovorí o poslednom svetovom panovníkovi, ktorý drží všetko vo svojej ruke. Spomenuté je oboje: posledné svetové kráľovstvo aj posledný svetový panovník: *“A štvrté kráľovstvo bude tvrdé jako železo, lebo železo drví a krúši všetko, a tedy jako železo, ktoré poláme to všetko, tak aj ono rozdrví a poláme.”* (Dn 2.40) Národy a národnosti nemajú žiadnu šancu, všetci sa musia začleniť a podriaďiť, pretože tak znie Boží výrok: *“Štvrtým zvieraťom bude štvrté kráľovstvo na zemi, ktoré bude rozdielne od všetkých kráľovstiev a požerie celú zem a pomlátí ju a rozdrť ju.”* (Dn 7.23)

V tomto poslednom svetovom kráľovstve je na základe biblického proroctva sedem hláv a sedem rohov. Týchto sedem vedúcich hláv má hlavné slovo, rozhodujú o smere, bez ohľadu na to, koľko národov je do procesu zjednotenia zahrnutých. Sem náleží ten pojem “G7”, ten ôsmy je tam len naoko. Desať rohov sú tie štáty, ktoré s týmto svetovým systémom nesúhlasia, ale sú nútené sa bez pípnutia podriaďiť. Až v deň X budú kľať, uvoľnia svoju zlosť a toto hlavné mesto v jednej jedinej hodine zahľadia, tak ako to stojí v Zjavení 18 trikrát napísané: *“Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpurom a šarlátom a bolo pokryté zlatom a drahým kamením a perlami, že v jednej hodine je spustošené také veľké bohatstvo.”* (Zj 18.16)

Všetky cesty skutočne vedú do Ríma – nie do Washingtonu, ani do Moskvy či Pekingu. V svetovom hlavnom meste Rím sú zjednotené v jednej ruke všetky kultúry, náboženstvá, a dokonca svetové hospodárstvo, aby konečne prinieslo na Zem tak žiadaný pokoj. Všetky národy tohoto sveta môžu byť zapletené vo vojnách, alebo v občianskych vojnách, ale nie štát Vatikán, pretože ten má len švajčiarsku gardu; nemá tankové divízie, ani vojenské letectvo a ani atómové zbrane. V hodine pokušenia, ktorá príde na celú zem, povstane tento muž ako nositeľ spásy a mieru. Skrze globa-

lizáciu má byť dosiahnutý mier a bezpečnosť, až k mierovej zmluve o Jeruzaleme. Existuje len jedna inštitúcia, ktorá má diplomatické zmluvy s národnami zeme, len jeden muž, ktorému dôverujú všetky vlády sveta, ktorý uzatvára konkordáty alebo zmluvy, a tak si zaisťuje v celom svete svoje práva.

Všetci štátni predstavitelia, všetci hlavní predstavitelia náboženstiev idú do Ríma. Poznáme tie *“rímske zmluvy”*, *“Európsku ústavu”*, *“Európsky status”*, *“Svetový súdny dvor”*, s ktorými všetci súhlasia a musia ich akceptovať. A tak sa skutočne dostáva svetová moc do jednej ruky.

O poslednom panovníkovi, ktorý bude mať vplyv skrze všetky náboženstvá a politické inštitúcie, píše prorok Daniel: *“A jeho sila zmocneje, ale nie jeho vlastnou silou, a bude hubiť na podiv, a šťastne sa mu povedie, a vykoná všetko a zahubí mocných i ľud svätých. Pre jeho rozum bude sa mu dariť lesť v jeho ruke, a zveľbí seba vo svojom srdci a že bude ubezpečený v pokoji, zahubí mnohých, ba ešte i na Knieža kniežat povstane, ale bude skrúšený, pretože nebude ruky, ktorá by mu pomohla.”* (Dn 8.24-25, Iz 11.4, 2Tes 2.9)

Hodina pokušenia

Predposlednému časovému obdobiu, filadelfskému bolo povedané: *“Preto, že si ostríhal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príjde na celý svet zkúsiť tých, ktorí bývajú na zemi. Hľa, prídem rýchle. Drž to, čo máš, aby nikto nevzal tvojej koruny!”* (Zj 3.10-11)

Časové obdobia, ktoré ležia za nami, budú uchované pred touto *“hodinou pokušenia”*. Ale teraz, keď sa koniec všetkých vecí priblížil, nepočujú veriaci len volanie: *“Hľa ženích prichádza!”*, ale musia tiež prejsť skrze *“hodinu pokušenia”*. Touto hodinou pokušenia, ktorá má prísť na celú zem, nie sú myslené všeobecné skúšky, tak ako sa modlíme v Otčenáši, tu sa jedná o pokušenie, tak ako to bolo skrze samotného satana pri našom Spasiteľovi. Kedykoľvek Pán vyslovil Slovo moci, tak sa to stalo. Tak ako Bôh ten Pán povolal všetko do existencie skrze svoje Slovo (1M 1, Žd 11.3), práve tak činil Pán Ježiš vo svojej službe ako Syn človeka (ev. Jána 5.19-20): On povedal a stalo sa. On prikázal a bolo to tu, more a búrka stíchli. Keď povedal slepému: *“Maj svoj zrak!”*, hluchému: *“Počuj!”*, a malomocnému: *“Bud’ čistý!”*, tak slepý prezrel, hluchý počul a malomocný bol očistený. Ale v pokušení ho satan vyzval: *“Ak si Syn Boží, povedz, aby sa*

tieto kamene staly chlebami.”. Pán sa postil, a tak satan využil príležitosť aby ho vyprovokoval.

Odpoveď nášho Pána je všetkým známa: *“Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.”* Potom ho diabol vzal na vrchol chrámovej hory a povedal: *“Ak si Syn Boží, hod’ sa dolu, lebo veď je napísané, že svojim anjelom prikáže o tebe, a vezmú ťa na ruky, aby si neuderil svojej nohy o kameň. A Ježiš mu riekol: **Zase je napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!**”*

“Opäť ho pojal diabol na vrch, veľmi vysoký, a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a pokloníš sa mi. Vtedy mu povedal Ježiš: Odídi, satane, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť! Vtedy ho opustil diabol, a hľa, anjeli pristúpili a posluhovali mu.” (Mt 4.1-11)

Pokušenie spočívalo v tom, že nepriateľ nášho Pána a Spasiteľa chcel priviesť k pádu skrze Slovo Božie, s tým: *“... je napísané...”* V záhrade Eden použil satan tú istú taktiku, zvedol Evu a Adama stiahol so sebou. To bolo to prvé veľké pokušenie v raji, ktoré viedlo k pádu do hriechu. Ježiš, druhý Adam, obstál v skúške, zachránil nás z toho pádu, a porazil satana, smrť i peklo.

Niektoré zvláštne divy v mimoriadnej, nadprirodzene potvrdenej službe brata Branhama sa stali na základe vysloveného Slova. On vyslovil, čo mu bolo od Boha povedané a stalo sa to. Medzi týmito zvláštnymi prípadmi, na ktoré sa odvolával, boli tiež priame stvoriteľské divy. Tak isto ako to bolo s bratom Branhamom, tým zvestovateľom, tak má cirkev-nevesta na úplnom konci vykonávať tú istú službu v absolútnej autorite vysloveného Slova Božieho v sile mena Ježiša Krista.

To, čo sa stalo pred 2000 rokmi, leží za nami. Ale aj teraz prichádza nepriateľ s biblickými miestami, s tým *“je napísané”*, ale vždy to používa len ku pokušeniu, v tom, že Slovo vezme zo súvislosti a používa ho na základe vlastného výkladu. Naša odpoveď dnes musí byť rovnaká, ako odpoveď Spasiteľa. Práve tak, ako sa musel náš Pán stretnúť s pokušením satana, musia teraz tí spasení obstáť v skúške, aby dokázali svoju vernosť k Bohu a Jeho Slovu.

Najprv sa drak postaví pred ženu – cirkev konečného času z národov, z ktorej sa má narodiť chlapec, zástup premožiteľov, ktorý bude vytrhnutý, a ktorý sa po oslave svadby vráti späť, aby s Ním, kráľom kráľov,

1000 rokov panovali (Zj 5.10, 20.1-10 a iné). Písmo nám hovorí, že všetci obyvatelia zeme sa budú tomuto poslednému panovníkovi a jeho obrazu klaňať, všetci, okrem tých, ktorých mená sú zapísané v knihe života zabitého Baránka od založenia sveta, ktorí obstoja v Slove (Zj 13).

K tejto téme by mohli byť citované ešte mnohé biblické miesta, obzvlášť z proroka Daniela a Zjavenia. Nám sa len jedná o skutočnosť, že poznávame naplnenie biblických prorociev aj politickej oblasti.

Je to pre nás rukopis na múre, to *“mene tekel”*, jasná reč Božia. Teraz, predtým ako sa Ježiš Kristus vráti, hľadá celý svet na tohoto muža, ktorý sa vymenoval za smerodajného pre celý svet. Pán pozná tých svojich a drží ich vo svojej ruke, až prídu od viery k videniu.

Čas vyčistiť lampy

Brožúra *“Ludia sa pýtajú, Bôh odpovedá skrze svoje Slovo”* pomohla mnohým vo svete. Napriek tomu mi kladú obzvlášť slúžiaci bratia stále znova otázky a prosia o verejné vysvetlenie. Sčasti sa pritom jedná o mužov, ktorí povstávajú so zvláštnymi učeníami a zvláštnymi zjaveniami. Dnes som meno žiadneho brata nezverejnil ani pri prednáške či v brožúre, a to tak aj v budúcnosti zostane, jedine že by to Bôh priamo prikázal.

Bohom poslaní proroci nemohli zabrániť tomu, aby nepovstávali falošní proroci. Apoštolovia nemohli zabrániť tomu, aby v ich čase nepovstali falošní učitelia a proroci. Ježiš Kristus nezabráni tomu, že povstanú falošní Kristovia a falošní proroci. Ale vo všetkých časoch existovalo len jedno originálne povolanie, ktoré bolo priamo spojené so spásnym plánom Božím a existujú služby v cirkvi (1Kor 12 a 14, Ef 4 a iné).

Bol len jeden Abrahám, len jeden Mojžiš, len jeden Jozua atď. Bol len jeden Ján Krstiteľ, len jeden Peter, len jeden Pavol. A tiež v celých dejinách cirkvi bol vždy len jeden muž, ktorý povstal zvláštnym spôsobom a mal Boží mandát. V siedmych listoch (Zj 2-3) je vždy oslovený len anjel cirkvi, ktorý mal za úlohu Božiu zvesť dávať ďalej Božím služobníkom (Zj 1.1-3).

V našom čase, tak to Bôh potvrdil, bol od Boha poslaný William Branham so zvesťou znovunapravenia, ktorá má predísť druhému príchodu Krista. Hľadáme späť na všetky tie roky, počas ktorých bola táto zvesť po odchode brata Branhama nesená do celého sveta, tak ako to Pán povedal:

“... pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo.” Ak nebeský ženích ešte o niečo málo pozhovie, tak potom len preto, aby mohli byť tí poslední zavolaní von a mohli byť pripravení. Zvest' tejto hodiny zahŕňa celý spásny plán nášho Boha.

V cirkvi musia byť znova nastolené všetky biblické učenia, každá biblická prax a celkový biblický poriadok.

V poslednom čase boli rozšírené neuveriteľne učenia o Matúšovi 25, tak ako to už bolo v minulosti, o “zjavení siedmich hromov”, alebo špekulácie o “tajomstve siedmej pečate” a taktiež o 1. Tes. 4, kde je popísaný príchod Krista a rovnako aj o Zjavení 10. O všetkých týchto témach nepotrebuje nikto filozofovať. Každá udalosť sa stane tak, ako je napísané, a to sa týka aj Matúša 25. Stane sa to tak, ako Pán povedal. Každý výklad je od zlého, Bôh činí všetko sám na základe svojho Slova.

My všetci čakáme na to zvláštne pôsobenie Božie a všetci máme hlbokú túžbu, aby sa to stalo. Ale akým právom sa nechávajú nepriateľom znova a znova zneužívať muži, ktorí sa pokúšajú utíšiť pravú žiadosť veriacich svojimi vlastnými výkladmi?

Poslanie brata Branhama znelo nasledovne: **“Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný zo zvest'ou pri prvom príchode Krista, tak budeš ty poslaný so zvest'ou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.”** Ako muž Boží kázal brat Branham plné evanjelium tak ako Pavol a priniesol celú zvest' Božiu. Zrejme obzvlášť všetkým služobníkom Slova adresoval toto napomenutie: **“Nesmiete činiť tri veci: Nesmiete Slovo Božie falošne zaradiť, vytrhnúť Slovo zo súvislosti a nesmiete Slovo svojvoľne vykladať.”**

V podobenstve o desiatich pannách z Matúša 25, ktoré išli ústrety Ženíchovi, sa jedná hlavne o lampy, o olej a o vyčistenie lúč. Brat Branham k tomu povedal nasledovné: **“Je to pravda, musíme mať naše lampy stále naplnené, aby horeli. S tým čo teraz máte nemôžete vystačiť, pretože oheň, ktorý vychádza z oleja, prináša sadze, a z toho dôvodu musíte svoje lampy stále čistiť. Musíte lampy stále čistiť a ísť v ústrety vytýčenému cieľu, Kristovmu povolaniu.”** (24. 3. 1963).

“Poznajte, toto je čas vyčistiť lampy; vyjst' von a vojsť dnu.” (27. 11. 1965)

“Zvesť príde ako prvá. Teraz je čas vyčistiť vaše lampy! ‘Pozdvihnite sa a vyčistite vaše lampy... Hľa, ženích prichádza! Pozdvihnite sa a vyčistite vaše lampy!’ Oni to učinili, ale niektorí z nich zistili, že nemajú dosť oleja, ale teraz je čas vyčistiť lampy.” (4. 12. 1965) Už v čase br. Branhama bol Matúš 25 rovnako aktuálny ako dnes.

Od doby keď táto zvesť zaznela, nastáva vyjdenie von z toho, čo so sv. Písmom nesúhlasí a vchádzanie do dokonalého súladu so Slovom. 75 krát sa brat Branham odvolával na Zachariáša 14.7 a zvestoval: “**V čase večera bude svetlo!**”, a pritom sa odvolával na tú jemu zverenú zvesť. Stále znova spieval pieseň “*Je svetlo v čase večera, cestu do slávy iste nájdete...*” Ako dlho to potrvá od času večera do polnoci musíme prenechať Bohu.

V Matúšovi 24 je reč o služobníkovi a celej čeladi (služobníctve) a o rozdávaní pokrmu v pravom čase. V Matúšovi 25 sa jedná o panny, ktoré idú v ústrety ženíchovi. Len polovica panien je múdrych, druhá polovica bláznivých. Obidve skupiny veria v príchod Krista, obidve mu idú v ústrety, obidve majú lampy, čiže duchovné osvietenie. Obe skupiny zaspali, pretože sa im zdalo, ako keby Pán meškal so svojim príchodom. (2. Petra 3.9). Ale potom nastalo volanie oznamujúce príchod ženícha, preto všetky panny povstali a vyčistili svoje lampy.

Na tie múdre sa vzťahuje: “*Avšak ten, kto nás spolu s vami upevňuje v Krista a nás pomazal, je Bôh, ktorý si nás i zapečatil a dal závdavok Ducha do našich srdiec.*” (2Kor 1.21-22). Rovnako: “... *v ktorom aj vy počujú slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie Božieho nadobudnutého vlastníctva, na chválu jeho slávy.*” (Ef 1.13-14)

Nejaké charizmatické pomazanie nestačí. Tí, ktorí uveria, musia Slovo pravdy prijať ako duchovné semeno, aby boli zapečatení Duchom Svätým. Slovo pravdy a Duch pravdy patria dohromady.

Potom nastane medzi múdrymi pannami pôsobenie Ducha, a až v tom okamihu si uvedomia tie bláznivé, že im chýba olej, a to ich prinúti pýtať si olej od múdrych panien. Ale môže skutočne Duchom pokrstený veriaci dať druhému olej Ducha Svätého? Isteže nie. Toto je veľká lekcia. Len Ježiš Kristus krstí Duchom a ohňom. Len On naplní zaslúbenie Otca a dáva silu z výsosti (Mt 3.11-12, Lk 24.49, Sk 2.38-39). Už pri prvom kázaní počas letníc Peter prikázal veriacim vodný krst a zvestoval krst Du-

chom. Tí múdri veria tak, ako hovorí Písmo. Oni sa nechajú pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista a obdržia krst Duchom. V Matúšovi 25 vyjde celá pravda na povrch. Tie múdre neposielajú tie bláznivé k Ježišovi, ale k obchodníkom, ktorí tvrdia, že majú plnosť Ducha.

Všade na zemi sa naplňajú dve veci. Tí jedni zostávajú pod vplyvom falošného učenia, taktiež v charizmatických zhromaždeniach, kde sú ľudia volaní dopredu, aby obdržali plnosť Ducha, bez toho, aby im bol kázaný biblický krst na meno Ježiša Krista. Potom padajú dozadu, kde ich chytajú, a tí *“pomazaní konečného času”* hlasito volajú: “You are slain under the power of the Holy Spirit!” – “Si ubitý silou Ducha Svätého.” Falošní pomazaní a falošní proroci zostávajú v falošnom tradičnom učení a nemyslia na to nechať sa v učení biblicky napraviť. Oni nekladú dôraz na Slovo, ktoré zostáva na veky, ale na divy a znamenia. Tí ostatní sa oddeľia a jedia zo skrytej manny, zo zjaveného Slova Božieho a sú skrze Svätého Ducha vedení do všetkej pravdy.

V úplne poslednom časovom úseku, keď bude sila Ducha zjavená ako nikdy predtým, zbadajú tie bláznivé, že im pravá plnosť Ducha Svätého chýba. Budú poslaní k duchovným obchodníkom, aby si kúpili olej. Prečo kúpiť? Krst Duchom Svätým je predsa dar? V charizmatických zhromaždeniach sa v súvislosti s *“pôsobením Ducha”* jedná o veľký obchod. Brat Branham hovoril často a nielen v tom významnom kázaní o *“pomazaných konečného času”* a zdôraznil, že ak by to bolo možné, boli by zvedení aj vyvolení (Mt 24.24). Bláznivé panny očividne nenašli dokonalé spojenie k Pánu a nenašli spojenie k pravej cirkvi, nie sú úplne uvoľnení od tradícií a skutočne idú k obchodníkom namiesto k Ježišovi, aby kúpili olej, a to je ten okamih, v ktorom príde ženích. V rovnakom verši stojí: *“A keď odišly kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boly hotové, vošly s ním na svadbu, a zavrely sa dvere.”*

Bláznivé panny, ktoré stoja pred zavretými dverami, volajú: *“Pane, pane, otvor nám...”*, ale rovnako ako činiteľom divov a nosičom darov z Matúša 7.21-25, ktorí hovoria: *“Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene a v tvojom mene démonov vyhánali a v tvojom mene mnoho divov nečinili?”*, im On odpovie: *“Nikdy som vás neznal.”*

Múdre panny sú pripravené a vojdú na oslavu svadby (v. 10). Nenechajú sa ovplyvniť žiadnym charizmatikom, veria zjavené Slovo, sú Duchom uvedení do každej pravdy. Poznali, že Bôh naplňa svoje zaslúbenie a poslal zaslúbeného proroka, skrze službu ktorého bolo znova všetko uvedené

do pôvodného stavu a pôvodného biblického zborového poriadku. Oni sa vracajú späť k prvej láske, pretože tam vchádza len dokonalá láska. Tak to bolo bratovi Branhamovi zjavené. Aj Pavol povedal: *“Aj keby som anjelskými jazykmi hovoril, ale lásky by som nemal...”* (1Kor 13)

Každý sa pýtaj sám seba: “Som pripravený? Je moja lampa očistená a naplnená olejom? Mám nádobu s olejom pri sebe?” Kráčajme ako Enoch s Bohom, tak aby sme vo chvíli návratu Ježiša Krista mohli byť vytrhnutí.

V Jeho poverení

Bro. Frank